

Luiza Borac – reîntâlnire cu Bucureștiu

(Grigore Constantinescu – 4 februarie 2015)

Apărut recent, noul disc înregistrat de celebra pianistă Luiza Borac a devenit subiectul recitalului susținut, cu câteva zile în urmă, în Sala mare a Ateneului Român. Au trecut două decenii și jumătate de când artista prezenta, pe aceeași scenă „Studiile transcendente” de Franz Liszt, operă unică valoric, și ca dificultate interpretativă. Revenind cu un nou recital în fața publicului bucureștean, Luiza Borac a avut ideea originală a unui program alcătuit din muzica înregistrată acum, sub titlul „Chants Nostalgiques”, preluat de la „Cântecele de pustiu” ale lui Constantin Silvestri. De altfel, în dialogul cu melomanii, ideea de privire spre trecut este prezentă, ca și cea a transcripțiilor instrumentale.

Cu Leopold Godowsky („Alt-Wien Fritz Kreisler”), Serghei Rachmaninov (Două dansuri vechi vieneze), interpreta a evocat legenda muzicii orașului Dupării albastre. De acolo veneau și liedurile lui Franz Schubert, pe care Liszt le-a tălmăcit în versiune pianistică (câteva de recunoscută celebritate, precum „Standchen”, „Gretchen am Spinrade”, „Erlkoenig”, „Ave Maria”, imagini ce se încadrează în simbolică titlatură a discului.

Aplauzele entuziaste ale publicului au trezit nostalgia iubirii pentru plaiul natal, unde arareori, între concerte și turnee, revine Luiza Borac. Confesiunea afectivă a venit în supliment cu uimitoarea interpretare a „Rapsodiei Române” de George Enescu, în versiunea pianistică a autorului. La orizontul senzaționalului, Luiza Borac a adăugat în cuprinsul discului un medalion Omagial dedicat marelui tenor român Ion Buzea, care a împlinit în 2014 opt decenii de viață. Un micro album cu înregistrări antologice din 1964, anul câștigării Premiului Enescu de către ilustrul artist, adaugă pe acest disc-recital reîntâlnirilor caratele pianisticii și vocalității românești răspândite în lume.